

INKIJKVERSIE SCRIPT

Samenvatting van: **DE VRIENDINNEN**

door *Peter van den Bijllaardt*.

In 3 bedrijven – voor 7 vrouwen

Het stuk gaat over een groep vrouwen, die na het behalen van hun diploma onderling de afspraak hebben gemaakt elkaar iedere 2 jaar te blijven ontmoeten. Via een steeds terugkerende reünie.

De '**zoveelste**' reünie in dit stuk speelt zich af in het appartement van Julia, een binnenhuisarchitecte. Alle vrouwen hebben een beroep, die nogal van elkaar afwijken. Ieder vrouw heeft een geheel eigen karakter, dat bij de *SPELERSNAMEN* uitgebreid wordt vermeld.

Zij hebben ook een verhaal te vertellen, wat ze in de afgelopen 2 jaar hebben meegemaakt. Daarnaast is er tijdens de laatste reünie iets ergs gebeurd met één van de vrouwen. Dit loopt als een rode draad door het spel, waardoor de nieuwsgierigheid van het publiek wordt opgewekt.

In dit stuk heb ik ontzettend veel humor gestopt, waar flink om gelachen kan worden. Enkele scènes zijn bijna hilarisch.

Aan het eind komt het publiek erachter wat er tijdens de laatste reünie is voorgevallen.

Men kan bij dit stuk, wat betreft de leeftijden van de vrouwen alle kanten op. Zo kan de groep vrouwen jong zijn, maar ook een flink stuk ouder. Men dient er gewoon rekening mee te houden hoeveel reünies er zijn geweest. Deze vinden om de 2 jaar plaats.

Dat de acteurs van de meeste toneelgroepen niet allemaal even oud zijn lijkt mij duidelijk. Maar naargelang men ouder wordt, lijkt de ene vrouw wat jonger en de ander weer wat ouder dan zij oorspronkelijk is. Daarnaast kan de grimeur zich helemaal uitleven om een paar vrouwen iets ouder te maken en anderen weer wat jonger. Zodat de groep vrouwen op toneel een overeenkomst in leeftijd blijven behouden.

Ik ga er in de teksten, in dit stuk vanuit dat de vrouwen zo rond de **32/34** jaar zijn. Ik heb alle leeftijden in **VETTE LETTERS** laten drukken. Zo ook het aantal keren dat er een reünie gehouden is. Zodat men weet waar er veranderingen dienen te worden aangebracht. Want het is verstandig om de leeftijden, die in dit stuk genoemd worden écht aan te passen, anders wordt het voor het publiek een beetje verwarrend.

Ik wens jullie veel plezier met het repeteren en dat iedere uitvoering een succes mag worden.

Peter van den Bijllaardt

DE VRIENDINNEN

**Tragikomedie in 3 bedrijven
voor 7 dames**

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

BELANGRIJK!

Het stuk gaat over een groep vrouwen, die na het behalen van hun diploma *middelbare school* onderling de afspraak hebben gemaakt elkaar iedere 2 jaar te blijven ontmoeten. Via een steeds terugkerende reünie.

De '**hoeveelste**' reünie het in dit stuk is, ligt aan de leeftijden van de dames in de toneelgroep.

Want men kan in dit stuk, wat betreft de leeftijden alle kanten op. Zo kan de groep vrouwen jong zijn, maar ook een flink stuk ouder. Men dient er gewoon rekening mee te houden hoeveel reünies er zijn geweest.

Dat de acteurs van de meeste toneelgroepen niet allemaal even oud zijn lijkt mij duidelijk. Maar naargelang men ouder wordt, lijkt de ene vrouw wat jonger en de ander weer wat ouder dan zij oorspronkelijk is.

Daarnaast kan de grimeur zich helemaal uitleven er een paar vrouwen wat ouder te maken en weer anderen wat jonger. Zodat de groep vrouwen op toneel een overeenkomst in leeftijd blijven behouden.

Bij de **karakterbeschrijvingen** heb ik bij iedere speler geschreven of hij iets jonger, of iets ouder mag zijn. Dit is slechts een indicatie. Heeft men hier andere ideeën over, dan zou ik zeggen: *doe precies wat je hart je ingeeft*.

Ik ga er in dit stuk vanuit dat de vrouwen zo rond de **32/34** jaar zijn. Ik heb alle leeftijden in **VETTE LETTERS** gezet. Zo ook het aantal keren dat er een reünie gehouden is. Zodat men weet waar er veranderingen aangebracht dienen te worden.

Het is wel verstandig om de leeftijden, die in dit stuk genoemd worden écht aan te passen, anders wordt het voor het publiek een beetje verwarrend.

Ik wens jullie veel plezier met het repeteren en dat iedere uitvoering succesvol mag zijn.

Peter van den Bijlaardt

KARAKTERBESCHRIJVINGEN van de SPELERS:

Julia - 34 jaar. (*mag wat jonger worden gemaakt*) Is binnenhuisarchitect. Een moderne intelligente vrouw met een lichte neiging naar extravagant. Houdt ervan alles op orde te hebben. Kan niet tegen ruzie en probeert dan ook van alles, om de prettige sfeer weer zo snel mogelijk terug te brengen. De reünie wordt in haar appartement gehouden.

Irene - 34 jaar. (*mag wat ouder worden gemaakt*). Ze heeft een wat ouderwetse haardracht. Is chique, maar ietwat somber gekleed. Is tevens heel summier opgemaakt. Heeft wel een duur horloge en veel dure sieraden aan en om.

Ze is zo'n typische directeur, die alles graag volgens haar principes voor elkaar probeert te hebben en te krijgen. Ze heeft ontzettend weinig gevoel voor humor en ligt constant overhoop met **Marian** en **Nancy**. Veel van haar opmerkingen druipen van het sarcasme. Al haar handelingen daarentegen zijn weloverwogen en uitermate beheerst.

Els - 34 jaar. (*mag wat ouder worden gemaakt*) Ze is lerares. Een stil type. Maar ze kan wel zo nu en dan - als ze wat op heeft - gevat uit de hoek komen. Ze heeft een roman geschreven, waarvan ze het manuscript bij zich heeft om het **Julia** te laten lezen, omdat ze die erg graag mag.

Marian - 32 jaar. (*mag wat jonger worden gemaakt*) Werkt in een pompstation. Ze gedraagt zich onbewust stoer. Drinkt b.v. pils rechtstreeks uit het flesje... En ze zegt de dingen recht voor z'n raap. Ze heeft een buitensporig gevoel voor humor. Meestal ten koste van **Irene**.

Francien - 34 jaar. (*mag wat ouder worden gemaakt*) Wordt door iedereen **Frans** genoemd. Zij is de enige die getrouwd is. Ze is ontzettend aardig tegen iedereen, maar durft als het moet wel voor haar mening uit te komen. Haar overkomt altijd van alles.

Ronnie - 34 jaar. (*mag wat jonger worden gemaakt*) Is politieagent in uniform. Een boeiende persoonlijkheid. Avontuurlijk ingesteld, met heel veel gevoel voor humor. Met een voortreffelijke tegenwoordigheid van geest en een hoogstaande mensenkennis. Neemt geen blad voor de mond en weet af en toe op intelligente

wijze alles weer in goeie banen te leiden.

Nancy - 34 jaar. (*mag wat ouder worden gemaakt*) Is de vrijbouter van de groep. Ze is buitengewoon cynisch en heeft een explosief karakter. Ze weet zichzelf uitstekend te verwoorden. Ze verdient met entertainen haar geld in de wat betere clubs. Ze playbackt daar Amerikaanse zangers van vroeger. Frank Sinatra is haar favoriet. In het derde bedrijf playbackt ze in een prachtige smoking met hoge hoed, een nummer van Frank Sinatra: ***Nancy with the laughing face...***

DECOR:

Bestaat uit een modern ingerichte zitkamer in een appartementengebouw.

In de hoek van de rechterwand zit de deur naar de hal. Tegen de rechterwand staat een buffetkast, waarop: een kleine moderne stereo-unit, een kristallen fruitschaal met exotisch vers fruit en Julia's mobiel. Naast het buffet staat, helemaal voorin van het toneel een tv-meubel. Daar staat een grote tv op, met de afstandsbediening eronder liggend.

In de hoek van de linkerwand zit een brede opening die naar de keuken gaat. Recht daarvan, een kleine meter van de achterwand vandaan staat een kleine bar, met ervoor 3 krukken.

Op de bar staan een drankmixer, een ijsemmertje gevuld met ijs en een grote keramiek schaal vol met grote sinaasappels. Achter de bar tegen de wand aan staat een smalle kast, waarop flessen met sterke drank staan en allerlei soorten glazen. Ook mag er een rek instaan waar flessen wijn in liggen.

Een stukje van de bar af staan 2 smalle ronde zuilen, waarop een grote exotische plant en een kunstvoorwerp staat.

Tegen de linkerwand staat een klein bankje waarop heel veel kleine kussentjes liggen. Ernaast een klein tafeltje, waarop een grote vaas met prachtige bloemen staat.

Rechts, iets van uit het midden staat, een klein beetje schuin een grote hoekbank, of een flinke 3-zits bank, met links en rechts een fauteuil, of bijpassende clubfauteuils. Ertussen staat een grote (glazen?) salontafel, waarop een kunstzinnig dienblad staat. Daarop staan een kolossale koffiekkan, melk en suiker en 7 bekers. Naast het dienblad staat een kristallen schaal, waarop een berg kersenbonbons liggen.

Aan de wanden hangen enkele moderne olieverfschilderijen. Eventueel ook een kunstvoorwerp.

Heeft men nog ruimte over dan kan men ook nog een glazen vitrinekast, vol met kunstvoorwerpen neerzetten.

De zitplaatsen worden aangeduid met: (bar) kruk 1, 2 en 3. (bank) plek 1, 2 en 3 en (fauteuils/clubs) fauteuil 1 en 2. Links beginnend. Ik laat in het stuk weten *wie waar* moet gaan zitten, vandaar dat ik de zitplekken genummerd heb. Dit is echter alleen maar een indicatie. Het is aan de regisseur zijn spelers daar te laten zitten waar hij het, het beste vindt.

KLEDING:

Alle kleding beschrijf ik tussen de teksten door. Allemaal heel summier, want ik vind dat de regisseur en de spelers dit van tevoren met elkaar moeten bespreken. Eventueel met de groep, die de kleding verzorgt.

DE MUZIEK:

Ik ben er een voorstander van om voor het stuk begint, tussen de bedrijven door en aan het eind muziek te laten horen.

Ik heb hier zorgvuldig over nagedacht en het allemaal duidelijk vermeld.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziekrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

ENKELE SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

HET BEGIN

ZAALLICHT UIT

Langzaam het nummer op laten komen van: ***Nancy with the laughing face...*** Géén zang, alleen muziek. Wel redelijk hard draaien.

DOEK

EERSTE BEDRIJF

Het spel speelt zich in de zomer af.
Zaterdag, 14:00 uur. Toneel even leeg.

JULIA: *(op. Modern gekleed. En omdat ze binnenhuisarchitect is heeft ze daarbij veel moderne kleuren gebruikt. Ze kijkt kritisch haar kamer rond, schuift het dienblad op de salontafel wat dichterbij de rand, waar ze gaat zitten en legt haar mobiel ernaast. Hangt een schilderij recht. Kijkt op haar horloge, gaat op de bank zitten en verschuift het schaalpje bonbons 1 cm. Controleert een beker en blaast er een niet zichtbaar pluisje uit. Ze leunt achterover, zucht en besluit dan (in een plotselinge beweging) koffie in te schenken. (tegelijk met het overgaan van haar mobiel de muziek langzaam naar uit draaien) ze kijkt naar het display en zucht diep) Dag mam, je belt op het verkeerde moment... (pauze) Nee, dat kan niet, ik... (pauze) Ja maar, ik... (pauze) Nee mam, ik... (pauze. Ze draait haar pupillen richting plafond en zucht diep) Ik zúcht, mam, omdat je me, zoals gewoonlijk niet laat uitspreken... (korte pauze) Ja dat doe je wel. Dat doe je altijd en dat is hoogst irritant... (korte pauze) Laat je me dan uitspreken? (al zuchtende) Goed dan. Ik kan hier niet weg, omdat we een reünie hebben... (korte pauze) Ach, dat weet je wel, daar heb ik het vorige week nog met je over gehad. (korte pauze. Vermoeid) Onze examenklas, mam. We komen iedere twee jaar bij elkaar om gezellig wat... (korte pauze. Geïrriteerd) Waar dat goed voor is? Dat is gewoon leuk. Dat doen we nu heel wat jaren. (korte pauze) Ja precies. Vandáág is er weer zo'n reünie... Wat nou onzin? (Nu flink geïrriteerd) Als wij dat toch*

léuk vinden... *(korte pauze)* O, krijgen we dat weer. Ja, ik weet 't, vroeger toen ik thuis woonde was ik veel gezelliger. Nou, ik heb tot m'n 26e thuis gewoond en altijd jouw zin gedaan mam. Daarna was het mijn beurt... *(korte pauze. Heftige verontwaardiging)* Áfzeggen! Zeg, is 't je nou in je bol geslagen. *(kijkt op haar horloge)* 't Is half drie. Ze wonen niet hier om de hoek. *(strijdlustig)* En al zouden ze hier om de hoek wonen. Die reünie gaat gewoon door. *(pauze)* Hè, nou ben je vervelend bezig, hoor mam. Vorige week ben ik nog een hele zondag bij je geweest. *(Pauze. Overdreven hard zuchtend)* Hè mam, dit begint vermoeiend te worden, hoor. Vlak voor jouw telefoontje voelde ik me heerlijk. *(Pauze. Opstandig)* Ja, dat bedoel ik nou, ja. Jij hebt de gave iemand volkomen uit zijn goeie humeur te halen. *(deurbel)* O, daar is de eerste al. Ik bel je weer gauw, mam. *(drukt de mobiel uit, legt hem op tafel en loopt snel de hal in)*

ELS: *(op. Is een beetje somber gekleed. In haar hand heeft ze een kartonnen map geklemd)* Ben ik de eerste?

JULIA: *(vlak achter haar op)* 't Is pas half drie.

ELS: *(lichtjes verontschuldigend)* Ja, ik had ook een trein later kunnen nemen, maar dan was ik hier pas om half vijf geweest.

JULIA: *(hartelijk)* Joh, je hoeft je niet te verontschuldigen. Juist leuk dat je zo vroeg bent. Kunnen we nog even lekker met z'n tweeën bijkletsen. Ik bedoel, voordat die druktemakers er zijn. Ga zitten en maak 't je gemakkelijk. *(Els gaat in fau. 1 zitten en legt de map op tafel)* Als je koffie wil, gewoon pakken. Ik kan nooit onthouden wat jullie er allemaal in doen. *(Els schenkt koffie in. Julia lacht zachtjes)* Vertel me eens, hoe vind je mijn outfit? *(ze draait een sierlijk rondje)*

ELS: *(lacht zachtjes)* Nou... Niet direct iets dat ik iedere week zou kopen. Maar jou staat 't geweldig.

JULIA: *(gestreeld)* Écht? *(zachtjes lachend)* Ik had het bijna niet aangetrokken. Terwijl ik het toch speciaal voor vandaag heb gekocht. Zeg eens eerlijk. Is 't niet te opzichtig?

ELS: *(flauwe glimlach)* Ja... opzichtig is het wel.

JULIA: Zie je wel. *(onzeker)* Ik ga het uittrekken.

ELS: Nee, niet doen... Je zegt net, je hebt het speciaal voor vandaag gekocht. Dan moet je 't dragen ook.

JULIA: Vind je?

ELS: Ja... tenslotte ben jij binnenhuisarchitect. Bij jou verwacht je zo'n, eh... outfit. *(lacht)*

JULIA: *(twijfelt nog heel even)* Goed, ik hou het aan. *(loopt blij lachend op Els af en kust haar teder op de wang)* Ik ben blij dat je gekomen bent. *(pakt haar koffie en gaat op de bank zitten)*

ELS: Ik ook. Weet je, dat ik bijna niet gekomen was.

JULIA: *(beetje verbaasd)* Niet?

ELS: Nee. *(zachter, zonder Julia aan te kijken)* Vanwege wat er vier jaar geleden is gebeurd.

JULIA: *(streng)* Daar gaan we het vanavond niet over hebben, Els. Dat heb ik je ook in m'n mail geschreven.

ELS: *(zacht)* Jawel. Maar zoiets vergeet je niet zomaar.

JULIA: En dat willen we nu juist wel. Ik had gisteren Irene nog aan de lijn en die was het volkomen met mij eens. We zien elkaar maar eens in de vier jaar en dan moeten we plezier maken. En geen ouwe koeien uit de sloot halen.

ELS: Komt Nancy ook?

JULIA: Dat weet ik niet.

ELS: Heb je haar wel gemaïld?

JULIA: Natuurlijk. Ik heb iedereen gemaïld. 't Was mijn beurt. En jij? Hoe gaat 't met jou? Nog steeds voor de klas?

ELS: Ja. Ik heb groep acht dit jaar.

JULIA: Leuk?

ELS: Och... Alle klassen zijn leuk. En alle klassen zijn moeilijk. Ik, eh... schrijf sinds kort. *(als Julia haar vragend aankijkt)* Ik heb een roman geschreven. *(ze wijst naar de map op tafel)*

JULIA: O... Mag ik? *(Els knikt. Julia pakt de map en haalt het manuscript tevoorschijn)*

ELS: Die heb ik voor jou meegebracht.

JULIA: *(bewondering en verbazing)* Heb jij dit geschreven?

ELS: *(is met Julia's blik duidelijk blij)* Ja. Wilde ik al jaren.

JULIA: *(leest de bovenste pagina)* *Jezelf in de liefde verliezen...* Vind ik een goeie titel. Gaat het over liefde? Stomme vraag. Natuurlijk gaat het over liefde, anders verzin je toch een andere titel.

ELS: En over verdriet en eenzaamheid... en dood.

JULIA: *(slaat de helft van het script om en leest)* Nick liet zijn hand langzaam van haar naakte borst over haar strakke huid naar haar buik glijden... *(geamuseerd)* Zo, zo... 'n erotische roman nog wel.

ELS: *(beetje verlegen)* Jij leest net de enige erotische scène van het hele boek.

JULIA: *(geamuseerd)* Wát? Staan d'r niet meer in?

ELS: *(blijft ernstig)* Je moet het maar lezen. Maar dan wel bij het begin beginnen. Ik zou graag van je willen weten wat je er 't vindt.

JULIA: *(stopt het manuscript weer in de map)* Is het niet veel belangrijker wat de uitgever ervan vindt?

ELS: *(geschrokken)* O, ik stuur het nog niet naar een uitgever. Ik wil eerst van eh... van jou weten hoe je het vindt.

JULIA: Waarom? Ik bedoel... Waarom moet ik juist 't eerst lezen?

ELS: Omdat jij een vrouw van de wereld bent. Jij kent het leven zoals het is.

JULIA: *(aangenaam verrast)* O...

ELS: Misschien kunnen we het er dan later samen over hebben. Als jij het gelezen hebt, bedoel ik. Je moet 't eerst maar 'ns op je gemak lezen.

JULIA: Ik beloof je het te lezen. *(legt de map in een la van het dressoir)* En zo gauw ik het gelezen heb bel ik je op en dan maken we een afspraak. Oke?

ELS: *(blijde ogen)* Oke.

JULIA: *(deurbel)* Áh, daar zal je de volgende hebben. *(af)*

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET EERSTE BEDRIJF

IRENE: *(er is even een korte pauze. Iedereen reageert op zijn manier op de wijze waarop Marian haar bonbons verorbet)* Ik ben benieuwd of Nancy vanavond komt.

MARIAN: O, die komt wel.

IRENE: *(gedecideerd)* Nou, volgens mij komt ze niet.

MARIAN: En waarom ben je daar zo zeker van?

IRENE: *(de ogen heel even hooghartig gesloten)* Intuïtie.

MARIAN: O... Intuïtie... *(lachend)* Nou, dan neem nog een kersenbonbon. *(pakt er weer 2)*

ELS: Ik heb vorige week Rob de Nijs gezien.

JULIA: O, wat leuk. Op straat?

ELS: Nee. In het theater. Ik ben naar een concert van 'm geweest.

MARIAN: Naar Rob de Nijs. *(trekt een grimas van afkeuring)*

JULIA: Ja, da's waar. Daar was jij vroeger al gek op.

ELS: Ik heb al zijn platen nog. En zijn laatste CD 's.

MARIAN: *(armen de lucht in en heen en weer wiegend. Stem van 'de nijs' imiterend)* Malle Babbe kom hier. Lekker dier van plezier. *(lachend. Armen weer naar beneden)* Ja, verder kan ik het niet.

IRENE: Wedden dat Francien een smoesje verzint om niet te komen. Want jullie geloven toch zeker niet echt dat ze de vorige keer niet kon omdat haar vriend was gestorven. *(snuivend lachje)* Die meid heeft nooit 'n vriendje gehad.

MARIAN: *(weerspanning)* Waarom nou niet? Denk jij, dat jij de enige bent die mannen bij de vleet kan krijgen. Lekker hoor, die kersendingetjes. Ik neem er nog eentje. *(ze pakt hem en stopt 'm in één keer in haar mond - deurbel. Julia af)*

ELS: *(lachend)* Waar laat jij ze allemaal?

IRENE: Nou, ik weet wel waar ze blijven.

MARIAN: Ik heb tenminste vlees op m'n kont.

ELS: Ik moet van de dokter aankomen.

MARIAN: (*zachtjes lachend*) Ik wou dat mijn dokter dat eens zei.

JULIA: (*op. Nog een beetje geschrokken*) Jongens, Frans is op het station overvallen.

FRANS: (*op. Gekleed in een eenvoudige zomerjurk. Haar ene korte mouw is half afgescheurd. Haar ceintuur hangt scheef, nog maar aan één bandje. Op haar beide knieën zitten schaafwonden. Ze lacht zenuwachtig en is een beetje onzeker. Haar hand gaat aarzelend omhoog*) Dag jongens. Sorry dat ik er zo uit zie.

IRENE: (*Marian en Els zijn naar haar toegelopen. Irene blijft zitten maar kijkt wel geschrokken toe*) Wat is er in vredesnaam gebeurd?

FRANS: Ze hebben mijn handtas gestolen.

ELS: Je knieën zijn helemaal kapot. Heb jij iets desinfecterend in huis, Julia?

JULIA: Ja. (*af via de keuken*)

ELS: Kom, ga zitten. (*ze neemt Frans mee naar de bank. Frans gaat op plek 2 zitten Els op plek 3. Ze kijkt waar Julia blijft*)

IRENE: Nou weet ik nog steeds niet hoe 't is gekomen.

MARIAN: Hè, zeur jij toch niet zo jij! Die meid heeft hartstikke veel pijn. Die heeft helemaal geen zin om antwoorden op jouw domme vragen te geven. (*Ze is op plek 1 gaan zitten en heeft intussen koffie ingeschonken*) Had je d'r nou suiker of melk in, Frans? (*beetje lachend*) Of allebei?

FRANS: Zwart is goed. (*Julia op. Ze geeft Els het verbandtrommeltje. Els haalt er watten en een klein flesje desinfecterend vloeistof uit en begint Frans' knieën te deppen*)

MARIAN: (*geeft de beker aan Frans*) Alsjeblieft, drink op.

IRENE: Had je dingen van waarde in die tas zitten?

MARIAN: Ja hoor. Typisch Irene. Eerst het geld, daarna pas de pijn. (*Irene kijkt haar nijdig aan*)

FRANS: 'n Portemonnee met ongeveer 30 euro erin. Verder alleen maar rommel.

JULIA: (*is in fau. 1 gaan zitten*) Hoe is 't nu precies gebeurd?

FRANS: Nou... Toen ik het station uit kwam reed er ineens een scooter naast me op de stoep. Het meisje achterop pakte mijn handtas. Ik greep meteen de schouderband stevig vast, maar door de vaart van de scooter viel ik. Ja, toen moest ik wel los laten.

IRENE: En kwam niemand je dan helpen?

FRANS: O, ik werd meteen overeind geholpen.

IRENE: Nee, ik bedoel tijdens de beroving.

FRANS: Och... 't Ging allemaal zo snel in z'n werk. Voordat ik wist wat me overkwam lag ik al op de grond.

MARIAN: De schoften. Castréren moeten ze ze.

JULIA: Ook dat meisje? *(ze kijken elkaar even aan. Dan beginnen ze allemaal op hun eigen manier ontspannen te lachen. Els heeft op allebei haar knieën een pleister geplakt gekregen en zet de trommel onder de salontafel)*

FRANS: *(als iedereen is uitgelachen bekijkt ze haar knieën)* Bedankt, Els.

IRENE: Waarom heb je die tas niet gewoon los gelaten? Wat is nou 30 euro?

MARIAN: Voor jou misschien niks, lieve schat, maar voor ons, gewone mensen een heel behoorlijk bedrag.

IRENE: *(negeert Marian)* Zaten je sleutels ook in de tas?

FRANS: Ja. Maar dat is niet erg. Mijn man kan me binnenlaten als ik vanavond thuiskom.

JULIA: *(iedereen kijkt haar met grote verraste ogen aan)* Ben jij getrouwd, Frans?

FRANS: *(trotse blik)* Nee, ik woon samen.

IRENE: Maar dan noem je zo iemand toch niet: mijn man? Dan zeg je: mijn vriend.

MARIAN: Wat kan jij toch verschríkkelijk zéiken, Irene! *(Irene sluit weer even haar ogen, om zich te bedwingen niets terug te zeggen)*

ELS: Hoe heet je man?

FRANS: *(spreekt de naam met hartstocht uit)* Jules.

ELS: Dat is 'n mooie naam.

JULIA: Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

IRENE: Zou je Frans liever niet eerst even een kans geven zichzelf wat te fatsoeneren.

FRANS: Ja, graag. Ik voel me behoorlijk vies.

JULIA: Sorry. Neem me niet kwalijk, Frans. Loop even mee, dan laat ik een bad vollopen.

FRANS: Nou, dat hoeft ook weer niet. Een douche en andere kleren is wel voldoende.

MARIAN: Maar dan worden je pleisters nat.

ELS: Ik heb er waterproof pleisters opgedaan. *(Julia en Frans af)*

IRENE: Hoe vind je nou zoiets. Onze grijze muis woont samen met een man.

MARIAN: *(flink geïrriteerd)* Waarom noem jij Frans toch altijd grijze muis?

ELS: Frans leek mij meer het type om netjes getrouwd te zijn.

MARIAN: *(nog steeds geïrriteerd)* Ze ziet er niet uit als 'n grijze muis.

Ze heeft geen stemmetje als 'n muis. Ik heb dat nooit begrepen, Irene. Vroeger op school noemde je haar ook altijd al muis.

IRENE: *(ook geïrriteerd)* Dat moet ik toch weten. Jij noemt mij altijd mevrouw de directeur. Daar zeg ik toch ook nooit wat van.

MARIAN: *(schamper)* Ja, waarom zou je. Jij bént directeur.

ELS: Ik vind 't wel leuk voor d'r. *(glimlacht breed)* Francien en Jules. We moeten onze volgende reünie maar bij haar houden. Dan kan ze ons aan Jules voorstellen.

IRENE: Ik dacht dat we geen mannen bij onze reünie zouden toelaten?

MARIAN: Fóut, Irene. Jij... had dat bedacht. Jíj was het ook die dat toen had voorgesteld.

ELS: Maar wij zijn ermee akkoord gegaan, Marian. Eerlijk is eerlijk. Sorry, Irene. Dat was ik even vergeten.

IRENE: Ik dacht trouwens dat jij voor de volgende keer op de lijst stond.

ELS: O ja... Goh... Dat wist ik niet.

MARIAN: *(heeft net weer een kersenbonbon in haar mond gestopt en is weer moeilijk te verstaan)* Gik is-nie-eens wat 'r 'n wijs westond.

IRENE: Ja, dit is niet te verstaan.

MARIAN: *(slikt overdreven)* Ik wist niet eens dat er 'n lijst bestond.

IRENE: Zij wist weer niet dat er een lijst bestond. Die hebben we de vorige keer bij mij thuis zitten maken. O, wacht eens... Toen lag jij bij het zwembad te slapen.

MARIAN: *(lacht zacht)* Dat kwam door jouw overdadige barbecue, lieve schat.

IRENE: Niemand had je opgedragen zo vreselijk veel te eten. En dan de wijn, die je er bij verzwolgen hebt.

MARIAN: Ja, bij een fatsoenlijk stukje vlees hoort een plonsje wijn.

ELS: Heb jij ook later op de avond geslapen, Marian? Ik bedoel, toen eh... toen Nancy kwam vertellen dat eh... *(al zuchtend)* Nou ja, toen Nancy kwam vertellen dat eh... *(deurbel)*

IRENE: Gelukkig. Want ik heb helemaal geen zin om het de hele avond over dat voorval te hebben.

ELS: We hoeven het er toch niet de hele avond over te hebben.

MARIAN: *(hevig nieuwsgierig)* Zeg... is er soms iets, dat jullie mij nog niet verteld hebben?

RONNIE: *(op met Julia vlak achter haar aan. Ze is gekleed in het uniform van politieagent. Zonder jasje. Op haar overhemd zitten de epauletten en strepen, ze heeft een koppel (brede riem) om, waaraan haar pistoolhouder hangt en de handboeien. Streng, maar*

met veel humor in haar stem) Ja, mag ik even weten wie er hier cóke bij zich heeft?

MARIAN: Je bent bevorderd zie ik.

RONNIE: Ja jongens, sorry dat ik dat uniform nog aan heb, maar anders was ik hier nog later geweest. En we zien elkaar toch al zo weinig. *(doet haar koppel af en legt die op de bar. Haar pet er bovenop. Doet dan haar stropdas - of sjaaltje, of wat de vrouwelijke agenten vandaag aan de dag dragen - af en stroopt haar mouwen op)*

ELS: Koffie, Ronnie? *(ze schenkt ook voor haarzelf in)*

RONNIE: *(spreidt haar armen)* Wie mag ik het eerst een knuffel geven? *(Marian gaat voor haar staan, spreidt overdreven ver haar armen en lacht. na de stevige omhelzing duwt ze Marian een stukje van haar af)* Je bent weer een paar pondjes mooier geworden, meid. *(omhelst daarna Els)* En? Nog steeds schoolfrik?

ELS: *(lachend)* Ja hoor. Eens 'n schoolfrik, altijd 'n schoolfrik.

IRENE: *(pakt Ronnie bij de schouders en houdt haar op armlengte van zich af. Ze kust haar 3 x op de wangen, zonder die met haar lippen aan te raken)* Dag Ronnie.

RONNIE: *(breed glimlachend)* Nog steeds die gereserveerdheid, Irene?

MARIAN: Leert die meid nooit af. *(ze gaan op hun oude plekken zitten)*

RONNIE: *(gaat op plek 2 zitten)* Nou, vertel op? Hoe is 't met jullie?

IRENE: Druk, druk, druk. Je kent dat wel.

MARIAN: Hoe zou Ronnie dat nu moeten kennen. Alleen jij houdt er zo'n waanzinnig druk leven op na.

ENKELE SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

RONNIE: *(grinnikend)* Jongens, we gaan toch niet melodramatisch doen, hè?

JULIA: Zeg Irene, je kunt ook hier blijven slapen als je dat wilt.

IRENE: Dank je, heel aardig aangeboden, maar ik neem gewoon 'n taxi.

JULIA: Helemaal naar Amsterdam?

MARIAN: Zoals ik al zei. Zij kan dat maken.

IRENE: *(strijdlustig (en vanwege de drank) een stuk vrolijker)* Ja... Dit meisje heeft het helemaal gemaakt in dit leven. *(neemt een flinke slok wijn)*

MARIAN: De vraag is alleen... Is ze ook gelukkig?

IRENE: *(de vrolijkheid is meteen weer weg)* Waarom zou ik niet gelukkig zijn?

MARIAN: Och... Je lacht zo weinig.

IRENE: *(verdrietig lachje)* En daarom zou ik niet gelukkig zijn. Jij lacht constant. Ben jij zo gelukkig?

MARIAN: Ik voel me prima, dank je wel?

IRENE: *(kil)* Uitstekend, hóuden zo.

MARIAN: *(kijkt Irene even aan)* Gedraag jij je ook zo tegenover je personeel?

IRENE: Mijn personeel weet zich te gedragen.

MARIAN: En je vriendinnen natuurlijk niet.

RONNIE: Jongens, blijft dit zo?

IRENE: *(de ogen heel even hooghartig gesloten)* Wij zijn met elkaar nooit vriendinnen geweest.

MARIAN: *(ijskoud. Iets heftiger)* Wat doe je dan hier?

IRENE: Ik vind het leuk, om iedereen om de zoveel tijd weer eens te ontmoeten.

MARIAN: Behalve mij.

FRANS: Ja, zo hoeft 't voor mij niet, hoor. *(staat op)*

RONNIE: Wat ga je doen?

FRANS: Ik ga weg.

RONNIE: *(tot Irene)* Heb je nu je zin? *(is opgestaan. Slaat een arm om Frans' schouders)* Kom... Blijf. Je hebt die hele reis toch niet voor die paar uurtjes gemaakt?

JULIA: *(staat op)* Jongens, ik heb vandaag niet de hele ochtend in de keuken gestaan om hier vanavond een rotavond te hebben. We gaan dit even uitpraten anders loopt straks de helft weg en zien we elkaar misschien nooit meer. Ga alsjeblieft zitten, Frans. *(als Frans niet reageert)* Alsjeblieft. *(Frans gaat zitten)* Wat wij hebben is uniek... Ik hoor wel 'ns van anderen dat ze ook om de zoveel tijd een reünie organiseerden. Maar dat hield dan op z'n hoogst twee keer stand. Wij doen het vanavond voor de '**vijfde**' keer. ***(dit getal veranderen, als men ouder is)***

Ik zou 't niet leuk vinden als 't vanavond voor de laatste keer was. Hoe is deze ruzie nou ontstaan?

MARIAN: Nou, Irene zei...

IRENE: *(tegelijk met Marian)* Marian moet 'ns leren...

JULIA: Ja, jongens, niet door elkaar heen alsjeblieft. Marian, jij begint.

MARIAN: *(stuurs)* Nou... Irene vindt dat we geen vriendinnen zijn. Dan vraag ik me af wat ze hier doet.

JULIA: Irene?

IRENE: Ik heb gezegd, dat ik iedere keer kom, omdat ik het leuk vind jullie allemaal weer eens te ontmoeten. Maar ik ben al die stomme opmerkingen van die meid meer dan zat.

RONNIE: Maar ze meent 't allemaal niet zo, joh.

IRENE: *(de ogen heel even hooghartig gesloten)* Maar ze zegt 't allemaal wel.

ELS: Jij maakt 't er af en toe dan ook wel naar, Irene. *(iedereen kijkt verrast naar Els)* Wat ik bedoel is, dat jij 't van ons allemaal het beste hebt gedaan. Jij hebt je op weten te werken tot directeur van een groot bedrijf. De laatste reünie bij jou thuis was totaal verschillend met de andere keren. Waarschijnlijk omdat je toen pas was benoemd. 't Spijt me het je te moeten zeggen, maar... vanavond gedraag je je heel anders. Ik weet niet hoe dat met de rest zit, maar ik heb dat heel goed aangevoeld.

FRANS: *(even stilte. Zacht)* Ik ook.

RONNIE: *(knikt en zucht)* Ja, Irene, ik heb dat gevoel ook.

JULIA: *(als Irene haar aankijkt)* Mij is het ook opgevallen Irene.

IRENE: *(beetje wanhopig)* Maar hóe gedraag ik me dan anders?

JULIA: Ja... hoe kan ik je dat nu het beste uitleggen... *(haalt diep adem)* Je doet, sinds je hier binnen bent 'n eh... 'n beetje uit de hoogte.

RONNIE: Je lacht ook niet voluit, als wij allemaal ergens plezier om hebben.

ELS: Soms lach je, als enige helemaal niet.

IRENE: *(heeft zich weer in de hand)* Mijn humor ligt dan ook op een heel ander niveau dan dat van jullie.

ELS: Maar je zou nooit eens uit beleefdheid mee lachen.

RONNIE: Je drukt je verkeerd uit, Els. *(tot Irene)* Je zou gewoon eens met ons mee kunnen lachen, alleen maar om eens aardig te zijn... Ten opzichten van ons... Je ouwe schoolvriendinnen van vroeger.

MARIAN: En daar ligt nu ons meningsverschil. Dat we ouwe schoolvriendinnen zijn. *(laat haar blik over de anderen glijden)* En daarom, na ons examen besloten hebben iedere twee jaar bij elkaar te komen. Dat is echt niet niks, zoals Julia al zei. 'Vijf' keer komen we nou al samen. Zoiets gebeurt echt niet wanneer we een rothekel aan elkaar hebben. Toen we dit 'tien' jaar geleden met elkaar afspraken wist ik heus wel dat Irene en ik nooit de allergrootste vriendinnen zouden worden. Maar met een groep van acht volwassen mensen krijg je 't natuurlijk nooit perfect.

IRENE: 't Hóef van mij ook niet perfect te zijn. *(zucht)* Jullie mogen gerust weten, dat ik gisteren nog twijfelde of ik nu wel of niet zou

gaan. En dat had alleen met (*wijst Marian aan*) jou te maken. Het is inderdaad zo, sinds ik die leidinggevende functie heb, ben ik enigszins veranderd. Dat vinden sommige van mijn relaties ook. Maar wat wil je?... Op mijn werk moet ik autoritair zijn, anders lopen ze over je heen. 't Is dan echt niet makkelijk om die autoritaire houding in 't weekend van je af te gooien. (*fel*) Verdómmme, deze nieuwe functie heeft me zelfs 'n hele goeie vriend gekost. (*diepe zucht. Korte stilte*) We zouden zelfs vorig jaar gaan trouwen.

JULIA: (*even stilte*) Goh, daar wist ik niets van. Dat heb je me door de telefoon nooit verteld.

IRENE: (*zwakke glimlach*) Ik vond ook dat het niemand wat aanging. (*zucht*) Maar ik wil 't jullie wel vertellen. Als was het alleen maar om aan te tonen, dat ik jullie vertrouw.

RONNIE: Vertel het liever, omdat je van ons houdt.

IRENE: (*kijkt Ronnie even aan*) We kennen elkaar al heel lang. Hij werkt bij... Ach, dat is niet belangrijk. We hadden gewoon samen een heleboel gemeen. En allebei een belangrijke leidinggevende functie. (*zucht*) Toen ons gesprek op het huwelijk viel, vroeg hij me hoe ik over kinderen dacht. Ik zei 'm, dat ik me daar nu wat te oud voor voelde. Dat pikte hij niet. Je bent nooit te oud om kinderen op te voeden, zei hij. (*zucht*) Ik was 't daar niet mee eens en er volgde een hele lange en vermoeiende discussie. En als ik ergens een afschuwelijke hekel aan heb, dan is het wel aan mannen die niet willen inzien dat ze ongelijk hebben.

RONNIE: Ook als ze 't wel hebben?

IRENE: (*kijkt Ronnie even aan*) Maar ik wíst dat ik gelijk had. Ik was vorig jaar '33', bijna '34' Ik wilde op dat moment geen kinderen. Als dat kind dan '20' is ben ik een ouwe vrouw. En dat wil ik niet.

FRANS: Ja, iedereen denkt hier anders over. Ik heb een tante, die is 46 en in verwachting.

IRENE: (*fel*) En dat vind je normaal? Weet je wel wat er met zo'n kind allemaal aan de hand kan zijn als je zo laat een kind neemt.

RONNIE: Maar we hebben het hier niet over een vrouw van 46. We hebben het over jou. Ik geef je echter wel gelijk. Mijn moeder was 55 toen ik 10 was. Ik heb dat altijd vreselijk gevonden. Mijn vriendinnetjes dachten dat ze mijn oma was.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEEDE BEDRIJF

JULIA: Ik vind dat iedereen zelf moet bepalen op welke leeftijd hij of zij kinderen neemt.

MARIAN: (*lachend*) Sinds wanneer kan een hij kinderen nemen?

(Iedereen lacht, behalve Irene. Marian ziet dat) Sorry, Irene, ga verder.

IRENE: *(al zuchtende)* Nou ja, d'r is niet veel meer te vertellen. Aan het einde van die vermoeiende discussie werd ik kwaad en zei hem, dat kinderen ook het eind van mijn carrière zou betekenen. Toen werd hij vals. "Oóóó," zei hij, "dus dat is 't. Het draait alleen maar om jouw carrière. Nou als je maar weet, dat jij ophoudt met werken zo gauw wij getrouwd zijn."

JULIA: Dat meen je niet... Eiste hij dat?

IRENE: En dan denk je iemand te kennen. *(zucht)*

ELS: *(korte stilte)* Ik was '33' toen ik mijn zoontje kreeg. *(iedereen kijkt haar met grote verraste ogen aan. Els glimlacht breed)* Heb ik dat voor jullie goed geheim gehouden, of niet?

MARIAN: *(nog steeds ietwat onthutst)* Nou, dat kan je wel zeggen, ja.

RONNIE: Stille wateren hebben meestal diepe gronden.

JULIA: *(nog steeds verbaasd)* Heb jij een zoontje van '11' jaar?

ELS: Dat wordt hij volgende maand.

IRENE: En de vader?

ELS: Die kennen jullie allemaal. *(kijkt hen een voor een met genietende ogen aan)* Stalmeester.

FRANS: *(grote ogen)* De leraar Nederlands?

ELS: *(brede glimlach)* Ik had een kort verhaal geschreven en hem dat laten lezen. Hij vond het goed en wilde er met mij over praten. *(zachter)* Bij hem thuis. Ik was in de zevende hemel, zo blij was ik toen. Meneer Stalmeester vond mijn verhaal goed. En hij wilde er ook nog met mij over praten ook. In dat huis van hem was het een bende van jewelste. Kort ervoor was zijn vrouw weggegaan. Ik bood hem aan de keuken op te ruimen. Als dank hiervoor bood hij mij zichzelf aan. *(stilte. Ze glimlacht flauwtjes)* Tijdens mijn schooltijd was ik al verliefd op 'm. Zoals hij over boeken kon praten. *(zuchtend)* Het klikte die avond dan ook allemaal zo fantastisch. Hoe hij me uitlegde waar ik mijn verhaal boeiend had weten te houden en waar ik tekort schoot. Hij legde het mij allemaal zo ontzettend lief uit. Maar ik dacht enkel dat hij me alleen maar met mijn schrijven wilde helpen. Mij... als schrijfster beter maken... *(zachter)* En toen hij me kuste, kon ik niet anders dan hem terug kussen ... Met alle liefde, die ik al jaren voor hem verstopt had. *(zucht heel diep)* Ik ben die nacht bij hem gebleven en 3 maanden lang hebben we samen een hele innige verhouding gehad. De avond dat ik hem wilde vertellen dat ik zwanger was belde hij me

op, om me te laten weten dat zijn vrouw weer bij hem terug was. *(al zuchtende)* Het was weer goed tussen hen. 't Was allemaal beter zo, zei hij. Wat moest ik nu met zo'n ouwe kerel, zei hij tegen me. *(haalt heel diep adem)* Ik heb hem nooit over onze zoon verteld.

RONNIE: En je bent daarna ook nooit meer getrouwd?

ELS: Nee. Aan Toontje heb ik meer dan genoeg.

MARIAN: Tóóntje?

ELS: *(zacht)* Ja... Ik heb 'm wel naar hem genoemd.

IRENE: Heette die schoft Toon?

ELS: Je moet 'm geen schoft noemen. Hij heeft me nooit beduvelde.

IRENE: *(beetje fel)* Maar wel verleidt.

ELS: *(flauwe glimlachend)* Ja, maar daar was ik zelf bij. En hij had mijn volledige toestemming.

FRANS: Heb je 'm daarna nooit meer ontmoet?

ELS: Ja, één keertje... In de supermarkt. Toen Toontje drie jaar was... Hij was daar samen met zijn vrouw. We knikten elkaar toe en hij stelde mij aan zijn vrouw voor als een van zijn oud leerlingen. *(flauwe glimlach)* Zijn vrouw vroeg me nog of mijn zoontje op zijn vader leek.

MARIAN: *(met nieuwsgierige ogen)* Én? Wat heb je geantwoord?

ELS: Dat hij als twee druppels water op zijn vader leek. En wat zei Stalmeester tegen me... *(met een korte droevige lach)* "Ik ben erg blij voor je, Els. Dat alles zo goed met je gekomen is." Daarna heb ik hem nooit meer gezien.

IRENE: *(korte stilte)* Hoe doe je dat met je werk?

ELS: Toontje zit op dezelfde school als ik. Hij blijft 's middags over en gaat om halfvier met mij mee naar huis.

MARIAN: *(gespeeld boos)* En dat vertel je je ouwe schoolvriendinnen nu pas.

ELS: Och... wat is een vriendin? Wij waren toen schoolvriendinnen, ja. Maar nu?... Iedere keer opnieuw, als ik weer zo'n uitnodigingsmail krijg denk ik... *(al zuchtende)* Zal ik gaan?... En als ik er dan ben en ik zit tussen jullie in... En jullie hebben ontzettende lol om bijna niets... Dan vraag ik me iedere keer opnieuw af... wat dóe ik hier? Maar als ik dan later terug naar huis reis, dan denk ik... ja... 't is goed dat ik gegaan ben. Ik mag jullie allemaal even graag. Maar vriendinnen... In de flat waar ik woon heb ik een hele goeie vriendin. We zitten vaak bij elkaar. We lachen samen, maar we húilen ook samen. Dat noem ik vriendschap.

MARIAN: Alsof ik Toon Hermans hoor. *(giert het ineens uit)* Tóón!

IRENE: En zo denk ik nu ook over vriendschap. Ik heb ook maar één

goeie vriendin. Die vertel ik werkelijk alles. En zij mij. We weten van elkaar dat we nooit iets verder zullen vertellen.

RONNIE: Heb je 'n foto van 'm? Van je zoontje, bedoel ik? *(els haalt foto's uit haar tas en laat ze rond gaan)*

FRANS: Hij heeft jouw ogen, Els.

MARIAN: Welnéé! Haar ógen! Dat kan je toch duidelijk zien.

IRENE: Wat 'n knap knulletje.

JULIA: Mooi jongetje, Els. Daar krijg je 't later moeilijk mee hoor. *(zachtjes lachend)* Honderden meisjes over de vloer.

RONNIE: Geinig jong. *(geeft Els de foto terug)* Kan je trots op zijn, meid.

ELS: *(krijgt van iedereen haar foto's terug)* Ben ik ook.

JULIA: Meende je dat van daarnet nou? Ik bedoel, dat je steeds denkt... wat doe ik hier?

ELS: Ja, dat meende ik, ja. Ik had het zojuist weer. Toen Irene en Marian ruzie aan het maken waren. Toen nam ik me voor de volgende keer niet meer te gaan. Maar toen jullie zojuist weer zo aardig waren ten opzichte van Toontje begin ik weer te twijfelen.

RONNIE: We vinden je allemaal erg aardig, Els. En 't zou me enorm spijten als je er de volgende keer niet bij zou zijn.

MARIAN: Joh, je moet gewoon blijven komen. Dan beloof ik je bij deze dat ik dan heel aardig voor Irene zal zijn. *(Irene trekt een grimas van: ja, ja, zal wel...)*

JULIA: *(geamuseerd)* Nou, dat moet ik eerst nog zien. Góed!... *(klapt tegelijk met góed! Éénmaal in haar handen)* dan hebben we nu de liefdesgeschiedenissen van Frans, Els en Irene gehoord. Wie is er nu aan de beurt? *(lacht)* Ik begin deze samenkomsten steeds interessanter te vinden. Ronnie?

RONNIE: *(lachend)* Ík?

MARIAN: Ja, jíj!

RONNIE: Wel... *(lachend)* D'r is niet veel te vertellen. Jullie kennen me. Ik hou niet van vaste relaties. *(met een schalks lachje)* Ik scharrel wat hier, ik scharrel wat daar. Ik duik een bed in met een leuke jongen en ik stap er weer uit.

MARIAN: En voor je 't weet ben je 'n ouwe tandeloze meid met wie niemand meer wil scharrelen.

JULIA: Kwebbel er niet steeds tussendoor, jij. *(tot Ronnie)* Je hebt toch zeker wel een grote liefde gekend?

RONNIE: Natuurlijk.

MARIAN: Nou, vertel op dan.

RONNIE: *(ernstig)* Dat hou ik liever voor me.

MARIAN: Da's niet eerlijk.

JULIA: Vertel jij dan zo meteen ook over een geliefde, waar je 's nachts van wakker lag?

MARIAN: *(2 vingers in de lucht)* Belóófd! Maar dan moet jij ook de jouwe vertellen. *(als Julia twijfelt. Zachtjes lachend)* Kijk d'r twifelen, onze lichtgevende toverbal.

JULIA: *(zachtjes lachend)* Goed dan, ik beloof 't jullie.

RONNIE: Ja, in dat geval kan ik natuurlijk niet achterblijven. Maar ik waarschuw jullie, het is geen vrolijk verhaal. *(pakt haar glas van tafel en neemt een slok)* Ook ik zou, vlak na onze vorige reünie gaan trouwen.

JULIA: *(iedereen kijkt haar met grote verraste ogen aan)* Ik val hier vanavond van de ene verbazing in de andere.

MARIAN: *(met grote genietende ogen)* Hou je mond Julia, laat Ronnie vertellen.

RONNIE: *(haalt kalm adem)* Hij was pas bij de politie en twaalf jaar jonger dan ik. *(Marian laat een 'versierders'-fluitje horen)*

RONNIE: Hij was smoorverliefd op me en ik op hem. Maar van mijn kant was 't gewoon een van de vele avontuurtjes. Hij dacht daar dus heel anders over. Had zelfs al een ring voor me gekocht. We waren net vijf keer met elkaar naar bed waren geweest, maar meneer had al een ring voor me gekocht. *(zucht diep)* Allemaal erg griezelig. Vooral toen ik hoorde dat hij twaalf jaar met mij in leeftijd scheelde. Je moet namelijk weten dat hij al een klein beetje kaal was. Hij leek me hoogstens een jaar of zes jonger dan ik. *(zucht en drinkt)*

MARIAN: En toen heb je 'm afgewezen.

RONNIE: Nee, ik heb 'm om bedenktijd gevraagd. Hij vond dat belachelijk maar stemde toe. We zouden alles drie maanden op z'n beloop laten.

JULIA: Zonder elkaar te zien?

RONNIE: *(lacht)* Ben je gek. Zolang kan ik niet zonder seks. *(lacht en drinkt)*

FRANS: Nou... vertel nou toch verder.

MARIAN: *(glijdt van haar kruk)* Wordt vervolgd, ik moet even piesen.

IRENE: *(iedereen lacht behalve Irene. Ze kijken Irene aan. Marian af)* Ja, sorry hoor, maar om dit soort taal kan ik niet lachen.

JULIA: *(zachtjes lachend)* We kijken je aan, lieverd, omdat we geen sarcastische reactie van je hoorden.

IRENE: *(ernstig)* Marian heeft beloofd niet mee zo vervelend tegen me te doen, dan lijkt 't mij niet meer dan billijk dat ik dat voorbeeld volg.

ELS: *(geamuseerd)* Daar drink ik op. *(neemt een flinke slok wijn)*

JULIA: Zeg, pas jij een beetje op. Je hebt voor het eten ook al twee sherry's gedronken.

ELS: *(giechel)* Dit kleine meisje weet precies tot hoever ze kan gaan.

IRENE: Zeg Julia, mag ik jou 'n stomme vraag stellen?

ELS: *(giechel)* Nou, 't is maar goed dat Marian d'r niet is. *(ze kijken haar allemaal aan)* Nou... *(giechel)* die had vast en zeker zoiets gezegd, als... *(probeert yvons stem te imiteren)* 'n Stomme vraag stellen?.. Jij doet toch niet anders, lieverd. *(giechel)*

IRENE: *(iedereen lacht voluit. ook Irene)* Jij schijnt 't nogal naar je zin te hebben, hè? *(kijkt Julia aan, terwijl ze naar Els wijst)* Weet je zeker dat die maar twee sherry 's op heeft?

ELS: Jongens, maak je over mij nou geen zorgen. 'n Glas wijn 's avonds voor je naar bed gaat is heel goed voor 'n mens. *(giechel)* Tenminste, dat zegt mijn huisarts altijd. *(neemt weer een flinke slok)* En die kan 't weten, want die heeft er voor gestudeerd. *(giechel. Leegt haar glas in een keer)*

JULIA: *(geamuseerd)* Ik geloof dat ik jou van nu af aan scherp in de gaten ga houden, jongedame.

ELS: Phóe! Je lijkt m'n moeder wel.

MARIAN: *(op)* Jullie zijn toch niet verder gegaan zonder mij, hè? *(klimt weer op haar kruk)*

JULIA: Nee, we hebben netjes gewacht. *(ze kijkt Ronnie aan)*

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET TWEDE BEDRIJF

RONNIE: En dat was je allergrootste liefdeservaring? Volgens mij heeft dit niets met liefde te maken.

JULIA: *(ernstig)* Ik heb in mijn leven enkele liefdeservaringen met mannen achter de rug, maar die hou ik liever voor mezelf.

IRENE: En dat is haar goed recht.

FRANS: Dat vind ik ook.

MARIAN: *(ze imiteert overdreven de gezichtsuitdrukking en de stem van Irene. De ogen dus heel even hooghartig gesloten)* Nou, dan vertel ik de mijne ook niet. *(drinkt)*

RONNIE: Da's niet eerlijk. Ik heb de mijne ook verteld. *(ze geeft Marian een harde stomp tegen haar arm)* Kom op, truttenbel.

MARIAN: *(kort laag lachje)* Oke, omdat jullie zo aandringen. *(gaat rechtop zitten en haalt diep adem)* Mijn liefdesgeschiedenis gaat over Sjors... Zo heette dat geval. *(kucht)* Volkómen gestoord type. En dan druk ik me nog heel erg vriendelijk uit.... Ik ontmoette die

malloot bij het pompstation waar ik werk. Hij had me gevraagd de voorruit van zijn Mercedes te wassen. En toen ik dat gedaan had vroeg hij me hoeveel het kostte om hém te wassen... *(weer dat lage lachje)*

FRANS: *(begrijpt het niet)* Om... hém te wassen?

MARIAN: *(geniet intens bij het vertellen van haar verhaal)* Ja... hém. Toen ik het hoorde keek ik net zo raar als jullie nu. Kijk, ik maak bij dat pompstation vreemde gevallen mee, maar deze snuiter spande de kroon. Ik vroeg hem dan ook wat hij daar precies mee bedoelde. Nou, hij draaide er niet omheen. *(imiteert overdreven een diepe mannenstem)* 'Jij moet mij net zo stevig wassen... als je zojuist mijn voorruit hebt gewassen.' *(iedereen kijkt haar ongelovig aan)* Ik moet heel erg raar hebben gekeken want hij schaterde het uit. Daarna zei hij grijnzend dat ik niet meteen hoefde te beslissen. *(mannenstem)* 'Denk er gerust een nachtje over na, liefje. Hier heb je mijn kaartje.' *(ze pakt het kaartje uit haar tas en geeft het aan Ronnie)*

RONNIE: *(leest hardop)* Sjors van de rebellenclub betaalt 500 euro voor een goeie wasbeurt.

IRENE: *(grote ongelovige ogen)* Dat méén je niet. *(steekt haar hand uit)* Laat zien.

JULIA: *(is haar voor en leest met grote ongelovige ogen het kaartje)* Het staat er écht? En zijn telefoonnummer staat eronder. *(geeft het kaartje door aan Irene)*

IRENE: Ja, het staat er echt. Die man moeten ze opsluiten. *(gooit het kaartje nonchalant op de salontafel)*

RONNIE: *(geamuseerd)* Én? Heb je 'm een wasbeurt gegeven?

MARIAN: *(stopt het kaartje weer in haar tas)* Nou reken maar van yés!

RONNIE: *(lachend)* Écht waar?

ELS: *(er vlak bovenop)* Dat méén je niet.

FRANS: *(er vlak bovenop)* Ik geloof er helemaal niks van.

MARIAN: *(geniet weer intens tijdens het vertellen)* Ik heb een week gewacht met opbellen. Toen hij mijn stem hoorde herkende hij me meteen. *(mannenstem)* 'Dag lieve pompbediende,' zei hij... *(zachtjes lachend)* Toen ik hem vroeg of het 'n grap was vroeg hij me wat ik dacht... Ik vertelde hem, dat ik weigerde te geloven dat er iemand op de wereld was die 500 euro betaalde om alleen maar gewassen te worden. *(zachtjes lachend)* Weet je wat-ie toen zei... *(ze laat met pretoogjes haar blik over de anderen glijden)* Hij zei... *(mannenstem)* 'Ik ben graag schoon.' *(klaterende schaterlach van Marian. Iedereen lacht zachtjes met haar mee, behalve Irene die*

meewarig naar Marion kijkt)

RONNIE: Nou weten we nog steeds niet of je het écht hebt gedaan.

MARIAN: Denk je nu werkelijk dat ik die 500 moppen heb laten lopen.

JULIA: Volgens mij moest je voor die 500 euro heel wat meer doen dan die knaap alleen maar wassen.

MARIAN: Dat dacht ik ook. Maar het was waar. *(pretoogjes)* Ik hoefde hem echt alleen maar te wassen... *(vinger)* Let wel... ik moest wel bij 'm in bad gaan zitten. *(lachend)* Nou, die badkuip van 'm was groot genoeg voor vier grieten van mijn formaat. *(drinkt)*

IRENE: Maar was je dan niet bang dat hij misschien gekke dingen met je wilde uithalen?

RONNIE: O, wat kan jij de dingen toch mooi zeggen Irene.

MARIAN: *(wijst zichzelf aan)* Deze meid is in haar leven nog nooit ergens bang voor geweest. Nééééé... Sjors was volkomen te vertrouwen. Dat wíst ik gewoon. Noem 't maar gevoelsmatig.

IRENE: Vertrouw daar nooit teveel op, lieverd.

RONNIE: O jee, Irene heeft zoiets meegemaakt. *(geamuseerd)* Krijgen we dat zo meteen te horen, Irene?

FRANS: Laat Marian verder vertellen.

MARIAN: D'r was ook geen reden om 'm niet te vertrouwen. Op de deur van de badkamer hingen de regels. Keurig netjes ingelijst.

JULIA: De... régels?

MARIAN: Ja... Meneer had overal regels voor. Er stond netjes in prachtig gotisch schrift... *Inzepen en spoelen... Niet één edel deel vergeten. Daarna haren wassen, droogföhnen en borstelen. (kort zacht lachje)* En hij betaalde vooruit. Dat vond hij prettig, zei hij.

JULIA: Was hij zo rijk dan?

MARIAN: Rijk? Die jongen wist van gekkigheid niet wat hij allemaal met zijn geld moest doen. Ik heb 'm in hotels piccolo's briefjes van 100 als fooi zien geven, alleen maar omdat ze zijn sigaar hadden aangestoken.

IRENE: Hotels? Je hebt dus wel met 'm, eh... *(licht hoofdgebaar)*

MARIAN: Nee, ik heb nooit met 'm, éééééh... *(maakt hetzelfde hoofdgebaar)* Oftewel de seksuele daad verricht, zoals hij het zo mooi noemde. Dat vond hij iets afgrijselijks. Hij was gewoon gesteld op aangenaam gezelschap. En volgens hem was ik... aangenaam gezelschap. Gezelschap dus, die hij zelf had uitgezocht... *(pretoogjes)* Góed had gekeurd én... waar hij van kon genieten... Onder de vele etentjes vertelde hij me allerlei verhalen. Van dingen die hij in z'n leven had uitgehaald... *(zachtjes lachend)* En dat was niet weinig. Er was één ding dat hij verschrikkelijk haatte. Dat hij zich zou vervélen! Steeds zocht hij weer nieuwe uitdagingen op. Zo

bood hij me een spiksplinternieuw sportautootje aan, als ik het aan zou durven uit een vliegtuig te springen. *(zachtjes lachend)* Met een parachute om, uiteraard.

RONNIE: En had hij daar een auto voor over?

MARIAN: Zoals ik al zei. Knéttergek, die knaap. Zolang hij zich maar niet hoefde te vervelen.

FRANS: Maar jij hebt hoogtevrees.

MARIAN: Ja. Maar ik was zo dom geweest hem dat te vertellen. Vandaar zijn voorstel. Hij wilde gewoon weten waar mijn grens lag. Hij stelde deze weddenschap ook voor in de showroom, waar dat kleine lieve rode autootje stond... *(kijkt overdreven boos)* De sméérlap!

JULIA: *(begint er plezier in te krijgen. Geamuseerd)* Maar hij kende onze Marian nog niet.

MARIAN: Júist! Kleine Marianneke moet je niet uitdagen. Nóóit!

RONNIE: Dus je sprong.

MARIAN: Néé! Ik heb niet gesprongen.

FRANS: *(verrast)* Dus je hebt dat autootje laten lopen?

MARIAN: Néé! Dat heb ik ook niet gedaan.

IRENE: *(vriendelijk ongeduldig)* Ja, wat heb je dan wél gedaan?

MARIAN: *(met veel binnenpret)* Ik heb 't op 'n akkoordje met die snuiter van de parachuteschool gegooid. Ik heb tegen 'm gezegd dat hij 200 euro van me zou krijgen als hij me uit dat vliegtuig zou gooien. *(zachtjes lachend)* Die knul had zoiets nog nooit eerder meegemaakt. *(neemt op een overdreven rustige manier 2 slokken bier)*

JULIA: Hè, vertel nou toch door.

MARIAN: Hij zag die 2 flappen wel zitten.

IRENE: Maar dan heb je de weddenschap verloren? Je moest er uit springen.

MARIAN: Ja, maar lieve schat. Sjors stond beneden en kon dat gooien niet zien. En voor die 200 euro had ik die lieve knul ook zwijgplicht opgelegd. Na afloop hebben we er nog flink om gelachen.

IRENE: Jij en Sjors.

MARIAN: *(vermoeid)* Nee ik en die instructeur. *(grijnzend)* Die was wel voor een nachtje stevig rollebollen. *(lacht)*

ELS: En... kreeg je de auto?

MARIAN: Stond de volgende dag voor m'n huis op de stoep. Met een grote gouwe strik er omheen.

ELS: *(zwaar onder de indruk)* Goh hé!

FRANS: Mij wordt dit soort dingen nóóit aangeboden. *(iedereen kijkt*

een ogenblik Frans aan en begint dan onbedaarlijk hard te lachen. Óók Irene!)

MARIAN: Diezelfde middag heb ik 'm nog verkocht en heb m'n flat helemaal nieuw ingericht. En in m'n keuken heb ik allerlei handige apparaten laten zetten

JULIA: (*zachtjes lachend*) Ja, natuurlijk, jij had toen je rijbewijs nog niet. Was die man daar niet boos om?

MARIAN: Sjors heb ik niet één keer boos gezien. Ik had de weddenschap gewonnen, ik mocht met de beloning doen wat ik wilde.

FRANS: En ga je nu nog steeds met die man om?

MARIAN: Nee, helaas niet. Via een videoboodschap op mijn mobiel liet hij me weten dat hij een nieuw gezelschapsmeisje had gevonden. Een week lang werd er daarna iedere dag een cadeau bij me afgeleverd. De eerste dag een knots van een tv met een compleet surraund systeem, wat die lieverds ook meteen voor me hebben aangesloten.

RONNIE: (*geamuseerd*) Voor weer een nachtje rollebollen?

MARIAN: (*lachend*) Ben je gek zeg. Die man was oud, dik en foeilelijk. De volgende dag kwamen er 100 rode rozen en een heel klein pakketje, waarin een Rolex zat. Op de laatste dag kreeg ik een champagneontbijt met een cheque van 10.000 euro.

RONNIE: (*fluit bewonderend*) Geef mij ook zo'n suikeroompje.

ELS: Echt weer iets voor onze Marian om juist zo'n man tegen het lijf te lopen.

FRANS: Heb je 'm nog een keertje terug gezien?

MARIAN: Ja, één keer. Hij had een seksbom met reusachtige tietten aan zijn arm hangen, die een volle kop groter was dan hij. We keken elkaar heel even aan en hij gaf me een dikke knipoog. Goh, wat heb ik het met die man naar m'n zin gehad.

ENKELE SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

NANCY: (*handgebaar*) Hallo luitjes... Ook weer in de buurt?

RONNIE: Wat ben je laat.

NANCY: (*kijkt op haar horloge*) Half negen. Dat noem ik niet laat.

JULIA: Wij zijn er al vanaf drie uur.

NANCY: Ik moest nog iets doen.

IRENE: Maar je wist toch al drie weken dat 't vandaag was.

NANCY: Dag Irene. Nog steeds directeur?

IRENE: (*glimlach*) Ja hoor, nog steeds.

JULIA: Nou ja, je bent er in ieder geval. *(kust Nancy op beide wangen)* Welkom. *(Marian geeft Nancy een kus op beide wangen en gaat op haar kruk zitten)*

FRANS: *(is tegelijk met de binnenkomst van Nancy uit de keuken gekomen)* Alles goed met je? *(kust haar op beide wangen)*

NANCY: Ja hoor.

RONNIE: Je ziet 'n beetje pipjes, Nanc. *(kust haar op beide wangen en gaat weer zitten)*

IRENE: *(geeft Nancy een korte handdruk)* Ik help je wel even met de koffie, Frans. *(samen met Frans de keuken in)*

JULIA: Els kan niet overeind komen, die heeft iets teveel wijn gedronken.

NANCY: Ik dacht dat jij alleen maar sinaasappelsap dronk, Els. *(kust haar, over de bank heen op een wang)*

JULIA: Wat wil je drinken? Frans en Irene zijn koffie aan het zetten.

NANCY: Heb je wodka in huis? *(ploft in fau. 2)*

JULIA: IJs erin? Tomatensap, Sinaasappelsap?

NANCY: *(glimlacht)* Je lijkt wel een barkeeper. Alleen ijs. *(Julia haalt van achter de bar een fles wodka, een whiskyglas en zet die op de bar. Dan haalt ze uit de keuken een klein ijsemmertje met ijsblokjes. Vult het glas 1/3 met wodka en laat er 3 ijsblokjes in vallen)*

IRENE: *(komt op, zo gauw Julia de keuken in gaat. Ze wil weer in haar fau. Gaan zitten)* O, ben jij hier gaan zitten.

NANCY: *(zonder aanstalten te maken op te staan)* Zat jij hier, Irene?

IRENE: Ja.

NANCY: Hebben we hier vaste plaatsen dan? *(Irene sluit even, zuchtend haar ogen en gaat in de andere fau. zitten)*

FRANS: *(op)* De koffie loopt. *(gaat op plek 1 zitten)*

IRENE: *(Julia geeft Nancy haar wodka)* Waarom ga je ook niet zitten, Julia. Als de koffie klaar is pakken ze het zelf wel.

NANCY: Wat zie jij d'r kleurrijk uit, Julia. Ik voel me bij jou vergeleken héél erg sobertjes.

MARIAN: Bij Julia vergeleken voelen we ons allemaal sobertjes, lieverd.

NANCY: Nou cheers, jongens. Op onze ongedwongen schooltijd. *(neemt een flinke slok. Marian houdt haar flesje iets omhoog)*

ELS: *(houdt haar hand, alsof er een glas inzit omhoog)* Ja, proost. *(Frans houdt haar wijnglas iets omhoog. Irene negeert haar)*

NANCY: En?... *(laat haar blik over de anderen glijden)* Wat heb ik allemaal gemist?

JULIA: *(heeft intussen haar wijnglas bijgevuld en is op plek 3 gaan)*

zitten) Flink wat. Els blijkt een zoontje te hebben. Frans woont alweer een tijdje samen met een vriend. Irene en Ronnie zijn bijna getrouwd geweest en Marian geeft af en toe wasbeurten aan een miljonair voor 500 euro per keer.

NANCY: (*knikt. Droogjes*) De gewone dingen dus. Nou, dat weet ik dan weer. (*neemt weer een flinke slok*)

JULIA: Hé, doe jij 'n beetje rustig aan, jij? 't Is geen Spawater dat je daar drinkt. En volgens mij heb je hiervoor ook al 't een en ander gedronken.

NANCY: Hoe oud is jouw zoon, Els? (*Els haalt de foto's tevoorschijn en geeft ze aan Nancy*) Knappe knul, Els. Houdt 'm in de gaten. Voordat je 't weet ben je 'm kwijt aan een loeder van 'n meid. (*ze geeft de foto's terug*)

FRANS: (*korte stilte*) Zeg, Nancy... zwem jij eigenlijk nog? Dat wilde ik je de laatste keer ook al vragen.

NANCY: Geen tijd meer voor.

RONNIE: Ja, da's waar, jij zat op school in de zwemploeg. (*lacht*) Bij meneer Van der Sluis.

JULIA: Van der Sluis was toch de coach van de jongens.

NANCY: Het laatste jaar deed hij de jongens en de meisjes. (*heel kort een diep lachje*) Was gelijk een stuk gezelliger. (*drinkt*)

RONNIE: (*lachend*) Ja, normaal. Gemengd trainen, gemengd douchen.

ELS: (*grote ogen*) Néé! Echt?

RONNIE: (*lachend*) Natuurlijk. Gemengd douchen. Half warm, half koud. (*iedereen lacht. Irene wat minder*)

NANCY: En hoe is 't bij de politie, Ron?

RONNIE: We arresteren er nog lustig op los.

NANCY: (*tot Marian. Scheve glimlach*) Geef jij wasbeurten aan mannen voor slechts 500 euro?

IRENE: Ja, als je alles, tot in de details had willen horen had je iets vroeger moeten komen.

NANCY: Zegt mevrouw de directeur, die 's ochtends pas om half elf d'r nest uitkomt.

IRENE: (*gedecideerd*) Klokslag acht uur zit ik 's ochtends al achter mijn bureau. Soms zelfs om zeven uur al.

RONNIE: En terecht. Daar verdienen je ook naar.

IRENE: Ik klaag ook niet.

MARIAN: Zolang ze je er maar niet van beschuldigen dat je lui bent.

IRENE: Precies.

RONNIE: Aggut... Marian en Irene zijn het met elkaar eens. Dat ik dat nog mee heb mogen maken.

NANCY: Hoezo? Hebben die twee weer ruzie gemaakt vanavond?
(laat haar blik over de anderen glijden. Niemand zegt iets) Dus ik heb ook de leuke dingen gemist. (drinkt)

JULIA: Nu weten we nog steeds niet waarom je zo laat was.

NANCY: (kijkt Julia even aan) Vind je dat belangrijk?

JULIA: Och... als je 't niet wilt vertellen.

NOG EEN PAAR SCENES UIT HET DERDE BEDRIJF

IRENE: Zit er bij dat pompstation voor jou geen promotie in? (als Marian Irene verbaasd aankijkt) Ja, wat zit je me nu raar aan te kijken.

RONNIE: Ze is hoogstwaarschijnlijk geschrokken dat je ineens zo aardig tegen haar doet.

MARIAN: Já! Da's even wennen hoor. Nee... d'r zit geen promotie in dit baantje Irene. Die gaan allemaal naar mannen. Als ik niet gauw iets anders zoek zit ik op m'n negentigste nog voorruiten schoon te poetsen.

IRENE: (schiet in de lach) En dan vraagt geen man je meer hem een wasbeurt te geven. (lacht. Drinkt)

RONNIE: Hé... Irene begint het eindelijk naar haar zin te krijgen.

ELS: Waar drank niet allemaal goed voor is.

MARIAN: Ik vraag me af Ronnie. Zou er een bepaalde grens bestaan, waar iemand eerst overheen moet voordat hij zich wat aardiger gaat gedragen.

RONNIE: (tegen Marian) Misschien heeft Els gelijk en heeft de alcohol er mee te maken.

MARIAN: Is mogelijk, is mogelijk. Bij sommigen wekt alcohol agressief gedag op. Bij Irene werkt het waarschijnlijk averechts.

IRENE: Ja, willen jullie mij wel bij dit gesprek betrekken. Ik heb nu het idee, dat ik als een onmondig vrouwtje wordt beschouwd.

RONNIE: Wij willen je voor alles houden, Irene, maar onmondig... (zachtjes lachend) Daar geloof ik niet in. (Nancy op met een bord, waarop enkele Indische gerechten. Ze blaast op een soort loempiaatje dat ze tussen duim en wijsvinger vast heeft. Ze gaat weer in fau. 1 zitten en neemt af en toe een hapje)

JULIA: (deurbel. Julia komt tegelijk de keuken uit) Dat zal Frans zijn. (af)

NANCY: Dit spul is verdomde pittig. (stopt weer iets in haar mond en drinkt van haar tomatensap. Marian de keuken in. Frans op met een rood koffertje in haar hand)

NANCY: Maak maar open, Frans. Er zitten verschillende cd's in. Zoek Sinatra maar op. *(Frans legt het koffertje op het dressoir, opent het en gaat op zoek. Marian op met een bord, waarop 3 kleine Indische gerechten liggen. Gaat weer op haar kruk zitten en begint te eten)*

NANCY: Kan je 't vinden?

FRANS: Nee maar... *(haalt een klein, met lovertjes bezet, tangaslipje te voorschijn. Zachtjes lachend)* dit wel. Waar heb je dit voor nodig?

RONNIE: *(geamuseerd)* Doet ze aan als ze gaat stappen. Dat geeft haar meer zelfvertrouwen. *(iedereen lacht)*

NANCY: Verrek, zit dat ding daarin. Ik was 'm kwijt.

FRANS: Ik heb 't. *(houdt een cd omhoog)* Frank Sinatra.

NANCY: *(stopt het laatste stukje van een loempiaatje in haar mond. Spoelt het weg met tomatensap, zet het bord op tafel en staat op)* Ik ga me even aankleden. *(pakt het koffertje op)*

JULIA: *(is tegelijk met Frans opgekomen)* In mijn slaapkamer kun je je verkleeden. In de hal, laatste deur rechts. *(Nancy af)*

IRENE: *(tot Frans)* Wat zat er nog meer in dat koffertje?

FRANS: Een heleboel cd's. Een smoking en een boel sieraden. *(ze staat voor de stereo-unit van Julia)* Hoe werkt dit ding?

JULIA: *(stopt de cd in het laatje en sluit het weer)* Welk nummer gaat ze zingen?

FRANS: Dat weet ik niet.

JULIA: Nou, dat vragen we haar dan wel als ze terug is. *(Julia en Frans gaan weer zitten)*

IRENE: Vragen jullie je nou niet af waarom ze dat koffertje met zich meezeult.

RONNIE: Nee, waarom zouden we? En als je het graag wilt weten moet je het haar zo meteen vragen.

JULIA: Volgens mij is ze gekomen om ons iets duidelijk te maken.

IRENE: Daar ben ik ook bang voor.

FRANS: Maar waarom dan?

JULIA: Ja, dat kan ik je niet vertellen. Is een kwestie van intuïtie.

ELS: Ik denk dat ze iets meer weet dan wij.

JULIA: Wat bedoel je daarmee?

ELS: Nou... Van dat, eh... voorval... Van de vorige keer. Van, eh... Marie Louise.

RONNIE: *(knikt)* Ja... dat zou best es kunnen.

ELS: Dus jij denkt dat ook?

JULIA: Jongens, laten we dat toch alsjeblieft vergeten.

ELS: *(lichte stemverheffing)* Hoe kún je nou zóiets vergeten.

IRENE: *(al zuchtende)* Ja hoor, daar gaan we weer.

RONNIE: *(iets feller)* Ja, daar gaan we weer, Irene. Of je 't nu leuk vindt of niet. Marie Louise duikt steeds weer in onze gesprekken op.

JULIA: Maar als jullie er zo van overtuigd zijn, dat Nancy alleen maar hierheen is gekomen om ons het een en ander over Marie Louise duidelijk te maken, waarom heeft ze dat dan nog niet gedaan?

RONNIE: Misschien wacht ze het juiste moment af.

IRENE: Ja, Nancy kennende wacht ze het zo theatraal mogelijke moment af. Net als die keer, toen ze samen met meneer Schrijver onder de douche stond.

RONNIE: *(verrast. Ongeloof bij iedereen)* Meneer Schrijver. De tekenleraar?

IRENE: Een en dezelfde.

JULIA: En die heb jij onder de douche zien staan. Met... Nancy? Náákt?

MARIAN: Nee, in hun skípakken.

RONNIE: Wat deden ze?

IRENE: Douchen.

RONNIE: Verder niets?

IRENE: Op het moment dat ik langs liep niets, nee. Maar misschien hadden ze al het een en ander gedaan. Of waren ze dat van plan.

RONNIE: Onder de douches, waar iedereen langs kan lopen.

IRENE: Vind jij samen douchen dan wel normaal?

RONNIE: *(zachtjes lachend)* Nee, eigenlijk niet.

IRENE: Er was toen niemand in die ruimte. Dat ik er moest zijn was puur toeval. Het zwembad was op die ochtend nl. gesloten.

MARIAN: Misschien vonden ze het alleen maar leuk om samen te douchen.

RONNIE: *(zachtjes lachend)* Ja... Misschien was dat de enige douche die werkte en moesten ze die wel met z'n tweeën nemen.

IRENE: *(schamper)* Ja, misschien hadden ze niet eens door dat ze van verschillend geslacht waren.

ELS: *(iedereen lacht)* Dit is de eerste keer, dat we over één van ons roddelen.

RONNIE: Ja, Irene... Was dat ook niet een van je regels? Niet over elkaar praten, als die persoon er niet bij is.

IRENE: Ik roddel niet, ik stel alleen een feit vast.

ELS: Met het vaststellen van feiten begint meestal de grootste roddel. Want iedereen wil altijd heel erg graag weten waar deze feiten naar toe hebben geleid.

MARIAN: Voor iemand die niet meer op haar benen kon staan van de drank zeg jij hele wijze dingen, jongedame.

ELS: O, maar als ik wat op heb blijven mijn hersens wel werken hoor.

IRENE: Ik wilde gewoon even kwijt, wat een mannengek die meid is.

Die man aan de bar is ook weer zo'n prachtig voorbeeld. En dan dat onnozele gedoe met dat tangaslipje.

RONNIE: *(schiets in de lach)* Wat heeft dat slipje hier nou mee te maken?

MARIAN: Ik ben Nancy vlak voor onze vorige reünie tegen het lijf gelopen. We zijn die avond samen wezen stappen. Maar toen heb ik er niets van gemerkt dat ze zo'n mannengek was. In een gelegenheid waar ook gedanst werd, werd ze enkele malen door 'n man gevraagd, maar ze weigerde iedere keer.

IRENE: Waarschijnlijk om jou niet alleen te laten zitten.

MARIAN: Nou, daar heeft ze lak aan, hoor. Die meid doet alleen maar waar ze zin in heeft.

IRENE: Ik weet helemaal niet of ik het wel zo leuk vind dat playbacknummer nog 'ns te zien.

RONNIE: Dan moet je maar even naar de plee gaan, lieve schat. Wij vinden het wel leuk.

IRENE: *(verontwaardigd)* Zeg, hou jij je 'n beetje in.

RONNIE: *(gemaakt onnozel gezicht)* Waar ben je nou zo kwaad om? Ik stel alleen maar 'n feit vast. *(iedereen lacht, behalve Irene. Die kijkt nijdig naar Ronnie)*

IRENE: Ik vind dat jullie vervelend doen. Als dat tijdens onze volgende reünie weer zo is denk ik er ook hard over om niet meer te komen.

RONNIE: Je moet gewoon niet zo verrekte snel pissig worden, jij. Net, toen Julia en Nancy in de keuken waren was je zo aardig. Waarom kan jij je goeie humeur niet eens wat langer vasthouden?

NANCY: *(vanuit de hal)* staat de cd klaar?

JULIA: Ja. Maar wel nummer ga je zingen?

NANCY: Er staat maar één nummer op. Zet 'm maar aan.

*(Julia drukt op een knop. Even later klinkt er hard tromgeroffel. Dan de aankondiging van een zeer zwoele vrouwenstem: 'Dames en heren, mag ik uw aandacht voor...' Het tromgeroffel 'wordt nu nog iets harder. Dan ineens is er stilte en zegt dezelfde zwoele vrouwenstem: 'Fránk Sinátra!' dan volgen de eerste tonen van het orkest, gevolgd door de stem van Frank Sinatra, die het nummer: **Nancy with the laughing face...**' zingt.*

Nancy komt vlak na de naam: 'Fránk Sinátra!' op. Tegelijk met het doven van het toneellicht wordt er een rode zaalspot op haar gericht. Deze spot volgt haar tijdens het hele nummer. Ze is gekleed in een prachtige smoking met spierwit overhemd, met

daarop een zelf gestrikte zwarte strik. Ze heeft (een ietsje scheef) een schitterende hoge hoed op. In haar hand heeft ze een ouderwetse microfoon. Als het nummer is afgelopen gaat de rode spot uit en het toneellicht weer aan. Ze buigt heel summier, het hoofd ietsje schuin houdend naar haar klasgenoten. Daarna pas heel diep naar het publiek.

De acteurs hebben uiteraard aandachtig de act gevolgd en klappen even hard als het publiek in de zaal...!)

Mocht de actrice die Nancy speelt nu een goeie stem hebben. Dan stel ik voor dat ze niet play backt, maar met haar eigen stem 'Nancy with the laughing face...' zingt.

Men moet dan wel voor een goeie muziekbond zorgen.

Peter vd Bijllaardt

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto